

Adam Asnyk - Ach, jak mi smutno!

Ach, jak mi smutno! Mój anioł mnie rzucił,
W daleki odbiegł świat,
I próżno wzywam, ażeby mi zwrócił
Zabrany marzeń kwiat.
Ach, jak mi smutno! Cień mnie już otacza,
Posępny grobu cień;
Serce się jeszcze zrywa i rozpacza,
Szukając jasnych tchnień;
Ale na próżno uciszyć się lęka,
I próżno przeszłość oskarża rozrzutną...
Cięży już nad nim niewidzialna ręka
Ach, jak mi smutno!